

og for efterfølgende at bede kommunen om at rette op på eventuelle fejl.

Når der ses eksempler på, at lægekonsulenter udtaler sig, ud over det de er ansat til, er det ikke nødvendigvis et udtryk for, at sagsbehandlingen og den efterfølgende afgørelse bliver forkert. Socialministeriet har i forbindelse med de tidligere orienterings skrivelser om dette emne understreget, at det alene er kommunen, som er kompetent til at træffe afgørelser, og at der derfor skal ses bort fra eventuelle udtalelser og vurderinger om f.eks. berettigelsen til førtidspension fra lægekonsulenten.

Ofte ses det også, at den undersøgende speciallæge eller borgerens egen praktiserende læge udtaler sig om berettigelsen til førtidspension. Kommunen kan henstille til, at sådanne udtalelser ikke fremsættes, men kommunen har jo reelt ingen indflydelse herpå. Til gengæld kan kommunen se bort fra udsagnet, når der skal træffes en samlet socialfaglig vurdering på grundlag af det indhentede dokumentationsgrundlag.

Når det drejer sig om en lægekonsulent, der er ansat af kommunen, har kommunen indflydelse på, at lægekonsulenten som medarbejder udfører sit arbejde i overensstemmelse med de gældende retningslinier. Det er derfor kommunen som arbejdsgiver, der bør gribe ind, hvis en lægekonsulent ikke udfører arbejdet i overensstemmelse med jobfunktionen. På denne måde er der ingen forskel mellem f.eks. sagsbehandlere og lægekonsulenter.

Samtidig skal det understreges, at det helt afgørende er, at kommunen træffer en afgørelse, der er i overensstemmelse med og begrundet i det dokumentationsgrundlag, der er indhentet. Det forhold, at der er overensstemmelse mellem lægekonsulentens udtalelse og kommunens efterfølgende afgørelse, betyder ikke nødvendigvis, at afgørelsen er truffet på et forkert grundlag.

Jeg opfordrer derfor borgere, som mener, at speciallægen eller lægekonsulenten har haft en forkert rolle, til at anke afgørelsen til det sociale nævn. Det sociale nævn vil enten hjemvise eller omgøre en afgørelse om førtidspension, hvis afgørelsen er baseret på en vurdering fra en lægekonsulent, som er i strid med den dokumentation, der foreligger i sagen.

Endelig vil jeg fortsat følge området nøje og gøre mit til at sikre, at kommunernes anvendelse

af lægekonsulenter fortsætter med at gå i den rigtige retning.

Spm. nr. S 5037

Til beskæftigelsesministeren (16/8 04) af:

Line Barfod (EL):

»Vil ministeren give et skøn over, i hvor lang tid (2, 4, 6 måneder) en familie, der er ramt af loftet for kontanthjælp, kan klare at yde den fornødne omsorg for deres børn, så de eksempelvis kan blive i deres bolig?«

Begrundelse

Ministerens oplyser i sit svar på spørgsmål nr. S 4745, at kontanthjælpen er tænkt som en korttidsydelse, og spørgeren vil da gerne have uddybet, hvad kort tid er efter ministerens opfattelse.

Svar (31/8 04)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Loftet over ydelser til kontanthjælpsmodtagere er indrettet sådan, at man ved at påtage sig blot 5-10 timers arbejde om ugen får en væsentlig økonomisk gevinst ud af det. Selv et begrænset deltidsjob vil således kunne ophæve virkningen af loftet.

Specielt for børnefamilier bemærkes, at børnefamilieydelsen ikke er omfattet af loftet. Det samme gælder børnetilskuddet.

Regeringens politik har til hensigt at få kontanthjælpsmodtagerne tilbage på arbejdsmarkedet.

Det er meget væsentligt for regeringen, at de netop ikke er låst fast på kontanthjælp, som de var tidligere, fordi det i dag kan betale sig at arbejde.

Dette er loftet over ydelser til kontanthjælpsmodtagere med til at sikre. Ydelsesniveauet skal være sådan, at den enkelte søger mod selvforsørgelse for sig selv og familien.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af S 4748 (15/7 04) stillet af Line Barfod (EL).